فوتبال جهان

پاراس مقابل دوربین زنده از حال رفت

لئاندرو پاراس، هافبک و کاپیتان بوکاجونیورز، پس از قهرمانی تیمش در کوپا سودامریکانا، لحظات نگران‌کننده‌ای را تجربه کرد. این بازیکن آرژانتینی که در پیروزی ۲ بر صفر برابر اتلتیکومینیرو در ترکیب بوکا حضور داشت، در جریان مصاحبه تلویزیونی پس از مسابقه ناگهان از حال رفت و مقابل دوربین‌ها روی زمین افتاد.
پاراس که به دلیل گرمای شدید بارانکیا و افت فشار خون با مشکل جسمانی روبه‌رو شده بود، در دقیقه ۵۸ تعویض شد. او با وجود شرایط نامساعد، در جشن قهرمانی شرکت کرد و جام را بالای سر برد، اما دقایقی بعد آثار ضعف و سرگیجه در چهره‌اش نمایان شد.
کادر پزشکی بلافاصله به کمک او رفت و پاراس برای بررسی‌های احتیاطی به یک مرکز درمانی منتقل شد. رودولفو آروابارنا، سرمربی بوکا، اعلام کرد که این بازیکن از اواخر نیمه نخست احساس سرگیجه و ضعف داشته است. خود پاراس نیز با انتشار تصویری از مرکز درمانی، به هواداران اطمینان داد که حالش خوب است.

انتقاد تند از رفتار بایرن با موسیالا

رفتار مدیران بایرن مونیخ با جمال موسیالا به موضوعی جنجالی در فوتبال آلمان تبدیل شده است. مایک فرانتس، بازیکن سابق بوندس لیگا، اظهارات علنی اولی هوینس، یان-کریستیان دریزن و کارل‌هاینس رومنیگه درباره شرایط فنی و دستمزد این ستاره جوان را غیرقابل‌قبول دانسته و حتی آن را به نوعی آزار و فشار روانی تشبیه کرده است. رومنیگه پیش‌تر گفته بود اگر موسیالا نتواند به سطح قبلی خود بازگردد، باشگاه باید درباره دستمزد او با بازیکن و مدیربرنامه‌هایش گفت‌وگو کند. این اظهارات در شرایطی مطرح شده که موسیالا پس از مصدومیت سنگین و مشکلات جسمانی، دوران دشواری را پشت سر می‌گذارد.
اشتفان افنبرگ نیز از نحوه برخورد مدیران بایرن انتقاد کرده و معتقد است چنین مسائلی باید در جلسات خصوصی حل‌وفصل شود، نه در رسانه‌ها. حتی ریو فردیناند، مدافع سابق منچستریونایتد، از این رویکرد انتقاد کرده است.

پی‌اس‌جی به دنبال تمدید قرارداد ویتینیا

پاری‌سن‌ژرمن قصد دارد با تمدید قرارداد ویتینیا، یکی از مهم‌ترین مهره‌های پروژه ورزشی لوئیس انریکه را برای سال‌های آینده حفظ کند. طبق گزارش نیکولو شیرا، خبرنگار ایتالیایی، مدیران باشگاه پاریسی در حال بررسی پیشنهادی هستند که قرارداد فعلی این هافبک پرتغالی را از سال ۲۰۲۹ تا ۲۰۳۱ تمدید می‌کند و امکان افزایش آن تا سال ۲۰۳۲ را نیز در نظر می‌گیرد. ویتینیا که تابستان ۲۰۲۲ با مبلغی حدود ۴۱.۵ میلیون یورو از پورتو به پاریس پیوست، به‌تدریج به یکی از ارکان اصلی خط میانی تیم تبدیل شد. حضور لوئیس انریکه نقش مهمی در افزایش مسئولیت‌های تاکتیکی او داشت و این بازیکن اکنون در سازماندهی بازی، کنترل ریتم مسابقه و عبور از پرس حریف نقشی کلیدی ایفا می‌کند. او در فصل جاری نیز در ۱۵ مسابقه تمام رقابت‌ها، سه گل و دو پاس گل ثبت کرده است.

آنتونی به هواداران حریف حمله کرد

دربی حساس سویا میان رئال بتیس و سویا با تساوی یک بریک به پایان رسید، اما اتفاقات پس از سوت پایان، این مسابقه را به یکی از پرحاشیه‌ترین دیدارهای فصل تبدیل کرد. آنتونی، مهاجم برزیلی بتیس، پس از گل تساوی دیرهنگام سویا به سمت هواداران میزبان برگشت و با عباراتی تند به آنها واکنش نشان داد. آنتونی در ابتدای نیمه دوم بتیس را پیش انداخته بود، اما کیکه سالاس در وقت‌های تلف‌شده گل تساوی سویا را به ثمر رساند. این گل همچنین اعتراض بازیکنان بتیس را به دنبال داشت؛ مارک بارترا مدعی شد بازیکن گلزن سویا باید پیش‌تر از زمین اخراج می‌شد. لوسین آگومه، هافبک سویا، در پاسخ به این اعتراض‌ها از داوری دفاع کرد و گفت تیمش در بیشتر دقایق برتر بوده است. به این ترتیب، نخستین دربی فصل سویا با تقسیم امتیازها و حاشیه‌های فراوان به پایان رسید.

اولین نشانه‌های تردید در مورد زیدان

محبوبیت زین‌الدین زیدان در آغاز دوران مربیگری‌اش در تیم ملی فرانسه همچنان بالاست، اما نتایج اخیر باعث شده نخستین نشانه‌های تردید در میان هواداران دیده شود. بر اساس نظرسنجی مؤسسه اودوکسا، میزان محبوبیت زیدان پس از دومین فیفادی حضورش روی نیمکت خروس‌ها سه درصد کاهش یافته است. با این حال، هنوز ۸۳ درصد مردم فرانسه و ۹۰ درصد علاقه‌مندان فوتبال نگاه مثبتی به او دارند. رضایت عمومی از تیم ملی نیز از ۷۵ به ۶۹ درصد رسیده است. شکست ۳ بر یک برابر ایتالیا و پیروزی دشوار ۲ بر یک مقابل ترکیه، انتقادهایی را درباره سبک بازی و اصرار زیدان بر فوتبال هجومی به دنبال داشته است. در نظرسنجی انجام‌شده، ۴۷ درصد معتقدند تیم فعلی نسبت به دوران دیدیه دشان ضعیف‌تر شده، در حالی که ۴۹ درصد همچنان به پیشرفت آن امیدوارند. جایگاه کیلیان امباپه نیز به بحثی جدی تبدیل شده است؛ ۴۱ درصد او را در نوک حمله ترجیح می‌دهند و ۳۱ درصد خواهان بازگشتش به جناح چپ هستند.

بحران در پاریس با مصدومیت دوئه

پیروزی دشوار پاری‌سن‌ژرمن برابر نیس با نتیجه ۳ بر ۲، تحت‌تأثیر مصدومیت نگران‌کننده زیره‌دوئه قرار گرفت. این ستاره جوان در جریان مسابقه آسیب دید تا نگرانی‌ها درباره وضعیت خط حمله تیم لوئیس انریکه افزایش پیدا کند. هنوز جزئیات قطعی درباره شدت مصدومیت و مدت دوری او اعلام نشده، اما نخستین ارزیابی‌ها نگرانی‌هایی جدی در اردوی پاریسی‌ها ایجاد کرده است. این اتفاق در شرایطی رخ داده که پاری‌سن‌ژرمن تنها یک ماه پیش خویچا کوارتسخلیا را نیز به دلیل مصدومیتی مشابه از دست داده بود. غیبت همزمان دو بازیکن تأثیرگذار در فاز هجومی می‌تواند برنامه‌های انریکه را در ادامه فصل، به‌ویژه در لیگ قهرمانان اروپا، با مشکل مواجه کند.

دومین ناکامی عمیق برای پروژه‌های آلونسو؟

چلسی؛ پرهزینه و شکننده

گزارش یک

ایلیا بهزاد اول
خبرنگار

شکست سنگین مقابل لیدز یونایتد، آن هم در استمفوردبریج، فقط یک باخت دیگر برای چلسی نبود؛ این نتیجه بار دیگر ضعف‌های عمیق پروژه‌ای را آشکار کرد که طی سه سال و نیم گذشته با هزینه‌های هنگفت و خریدهای پرتعداد دنبال شده، اما هنوز نتوانسته به یک تیم منسجم و مدعی تبدیل شود. هواداران لیدز پس از نخستین پیروزی تیم‌شان در استمفوردبریج از سال ۱۹۹۹، در حالی که سرمست از نتیجه بودند، رو به هواداران میزبان فریاد می‌زدند: «با این همه پول، شما افتضاح هستید!» جمله‌ای که با سکوت تلخ تماشاگران چلسی نشان می‌داد چندان هم بیراه نیست.
بخش قابل‌توجهی از هواداران میزبان تا دقایق پایانی در ورزشگاه ماندند تا نارضایتی خود را نشان دهند، اما گل چهارم لیدز توسط برندن آرونسون، که با عبور از مدافعان و شوتی زمینی از بین پاهای امیلیانو مارتینز به ثمر رسید، حتی برخی از آنها را هم به ترک ورزشگاه واداشت. پیش از آن نیز صدای اعتراض هواداران به گوش می‌رسید؛ جایی که شعار «تو نمی‌دانی چه کار می‌کنی» خطاب به ژابی آلونسو سر داده شد. دوران آرامش آلونسو خیلی زود به پایان رسیده است. شکست مقابل تاتنهام و حالا باخت سنگین به لیدز، آن هم برابر دو تیمی که هواداران چلسی بیش از هر رقیب دیگری از شکست مقابل آنها ناراحت می‌شوند، اعتبار سرمربی اسپانیایی را به‌شدت کاهش داده است. چلسی در ۱۱ مسابقه ابتدایی لیگ برتر ۵ بار شکست خورده؛ به همان اندازه که پیروز شده است. این تیم همچنین ۲۰ گل دریافت کرده و دقیقاً ۲۰ گل به ثمر رسانده است. تنها پیروزی چلسی در ۴ بازی اخیر لیگ نیز مقابل منچستریونایتدی به دست آمد که در آن مقطع با بحران دست‌وپنجه نرم می‌کرد.
البته فاصله چلسی با رتبه چهارم تنها ۲ امتیاز است، اما این موضوع بیشتر از آنکه نشانه عملکرد قابل‌قبول تیم باشد، حاصل ناکامی سایر مدعیان سنتی فوتبال انگلیس، به‌جز آرسنال، است. چلسی فرصت مناسبی برای نزدیک شدن به جمع مدعیان لیگ قهرمانان داشت، اما عملکرد متزلزلش این فرصت را به تهدید تبدیل کرده است. آلونسو با وجود یک پیش‌فصل کامل و ۱۴ مسابقه رسمی، هنوز نتوانسته تصویر روشنی از ساختار تاکتیکی تیمش ارائه دهد. مصدومیت‌ها شرایط را دشوار کرده‌اند، اما حتی با حضور بازیکنانی مانند ژائو پدرو، مویسس کایسدو، ماکسنس لاکروا و ریس جیمز نیز نظم مشخصی در بازی چلسی دیده نشده است.
شکنندگی بدنی و ذهنی، یکی از جدی‌ترین مشکلات این تیم است. چلسی نه در برابر حریفانی که با پرس شدید بازی می‌کنند می‌تواند مالکیت توپ را به کنترل مسابقه تبدیل کند و نه بدون توپ انسجام لازم را دارد. غیبت کایسدو نیز این ضعف را تشدید کرده؛ بازیکنی که در ۳ سال گذشته بیش از ۱۵ هزار دقیقه برای باشگاه و تیم ملی بازی کرده و حالا آثار فرسودگی در بدنش دیده می‌شود. نمایش فیزیکی برایان بروبی مقابل چلسی در ساندرلند و دومینیک کالورت لوین در استمفوردبریج نیز نشان داد این تیم مقابل مهاجمان قدرتمند حریف آسیب‌پذیر است. آلونسو پس از مسابقه اعتراف کرد بازیکنانش از نظر ذهنی در شرایط شکننده‌ای قرار دارند؛ توصیفی که در ۴ سال گذشته بارها درباره تیم‌های مختلف پروژه بلوکو شنیده شده است. مسأله اما فراتر از سرمربی است. چلسی با وجود سرمایه‌گذاری سنگین و خرید ستاره‌های متعدد، هنوز تیمی با هویت تاکتیکی، شدت بازی و استحکام روانی مشخص نیست. در فوتبال امروز انگلیس، استعداد و هزینه‌کرد به‌تنهایی کافی نیست و چلسی بار دیگر برای رسیدن به لیگ قهرمانان باید از یک بحران جدی عبور کند.

> مصدومیت‌ها شرایط را دشوار کرده‌اند، اما حتی با حضور بازیکنانی مانند ژائو پدرو، مویسس کایسدو، ماکسنس لاکروا و ریس جیمز نیز نظم مشخصی در بازی چلسی دیده نشده است



فقط بارسلونا گلزن‌تر از گرگ‌هاست

رم در مسیر رکوردشکنی



سری آ

رم در فصل جاری سری A چهره‌ای متفاوت از تیمی نشان داده که پیش‌تر بیشتر با استحکام دفاعی و فوتبال محتاطانه شناخته می‌شد. جان پیرو گاسپرینی حالا تیمی ساخته که نه‌تنها در ایتالیا، بلکه در مقایسه با قدرت‌های هجومی فوتبال اروپا نیز حرف‌های زیادی برای گفتن دارد، تیمی که با ۳۶ گل در ۱۲ مسابقه، به یکی از شگفتی‌های فصل تبدیل شده است. پیروزی ۵ بر یک برابر پارما و درخشش خیره‌کننده دونیل مالن، تصویری روشن از توان تهاجمی رم ارائه کرد. این تیم با ثبت ۳۶ گل در ۱۲ هفته، به آماری دست یافته که در تاریخ سری A از فصل ۱۹۵۱-۱۹۵۰ به این سو سابقه نداشته است. در آن مقطع، اینتر، میلان و یوونتوس نیز توانسته بودند از مرز ۳۵ گل عبور کنند. در میان تیم‌های ۵ لیگ معتبر اروپا، فقط بارسلونا با ۴۸ گل در ۱۲ مسابقه آماری بهتر از رم دارد؛ مقایسه‌ای که جایگاه هجومی شاگردان گاسپرینی را به‌خوبی نشان می‌دهد.

مالن، ماشین گلزنی

در مرکز این تحول، دونیل مالن قرار دارد. این مهاجم هلندی در سال ۲۰۲۶ به یکی از مؤثرترین گلزنان فوتبال اروپا تبدیل شده است. ۴ گل مقابل پارما، نخستین پوکر دوران حرفه‌ای او بود و شمار گل‌هایش در سری A این فصل را به ۱۲ رساند، آن هم در ۱۱ مسابقه. او در مجموع سال تقویمی ۲۰۲۶ نیز ۲۶ گل در رقابت‌های لیگ ایتالیا به ثمر رسانده و با این آمار، رکوردی تاریخی در باشگاه رم را تکرار کرده است. پیش از مالن، پدرو مانفردینی در سال ۱۹۶۰ با ۲۶ گل در یک سال تقویمی به این رکورد رسیده بود. اکنون مهاجم هلندی این فرصت را دارد که با عبور از این عدد، به‌تنهایی صاحب رکورد شود. میانگین یک گل در هر حدود ۸۵ دقیقه نیز نشان می‌دهد که تأثیرگذاری او صرفاً حاصل تعداد زیاد بازی‌ها نیست: مالن با سرعت، زمان‌بندی مناسب و قدرت تمام‌کنندگی، به نقطه اتکای خط حمله رم تبدیل شده است.

تغییر هویت هجومی رم

البته موفقیت رم را نباید تنها به درخشش یک مهاجم تقلیل داد. گاسپرینی به دنبال تیمی است که از راه‌های مختلف به دروازه حریف برسد و بازیکنان بیشتری را در فرآیند گلزنی مشارکت دهد. حضور بازیکنانی چون رودریگو مورا، متیاس سوله و وسلی در کنار مالن، به رم تنوع هجومی بیشتری بخشیده و نیمکت این تیم نیز امکان تغییر ریتم و افزایش فشار را فراهم کرده است.
با وجود این آمار درخشان، رم هنوز برای رسیدن به صدر جدول باید از سد لاتزیو عبور کند؛ تیمی که در پایان هفته دوازدهم ۲ امتیاز بیشتر دارد. بنابراین، چالش گاسپرینی فقط حفظ قدرت گلزنی نیست، بلکه تبدیل این برتری هجومی به ثبات در کسب امتیاز است. رم فعلاً یکی از جذاب‌ترین خطوط حمله اروپا را در اختیار دارد؛ اما برای آنکه این فصل به نقطه عطفی در تاریخ باشگاه تبدیل شود، باید در ادامه مسیر نیز همین کیفیت را حفظ کند.

آرسنال و بحران مدیریت برتری

قهرمانی با این نوسان‌ها دشوار است



سوژه

زهرا خلجی / تساوی برابر نیوکاسل را می‌توان یکی از هشدارهای جدی آرسنال در مسیر قهرمانی دانست؛ نه به این دلیل که از دست دادن دو امتیاز در خانه حریف اتفاقی غیرمنتظره است، بلکه به این دلیل که این نتیجه بار دیگر پرسش‌هایی اساسی درباره بلوغ رقابتی تیم میکل آرتتا مطرح کرد. آرسنال برای قهرمانی فقط به کیفیت فنی و ساختار دفاعی مناسب نیاز ندارد بلکه باید توانایی مدیریت فشار، حفظ تمرکز و کنترل مسابقه در شرایط دشوار را نیز به سطح بالاتری برساند. توپچی‌ها در موقعیتی قرار داشتند که می‌توانستند از لغزش منچسترسیتی استفاده کنند و فاصله خود را با رقیب اصلی افزایش دهند. چنین فرصت‌هایی در کورس قهرمانی اهمیت ویژه‌ای دارند چرا که علاوه بر امتیازهای جدول، می‌توانند از نظر روانی نیز بر رقبا تأثیر بگذارند. با این حال، آرسنال نتوانست از این موقعیت بهره ببرد و بار دیگر نشان داد که هنوز در تبدیل برتری مقطعی به تسلط پایدار مشکل دارد.

تسلط کافی نیست

یکی از چالش‌های آرسنال در فصل جاری، فاصله میان توانایی کنترل بازی و قدرت تعیین سرنوشت آن است. این تیم در بسیاری از مسابقات از نظر سازماندهی، مالکیت توپ و کیفیت فردی شرایط مناسبی دارد، اما گاهی نمی‌تواند برتری خود را به شکلی قاطع تثبیت کند. در سطح رقابت برای قهرمانی، چنین ضعفی می‌تواند هزینه سنگینی داشته باشد. آرسنال نمی‌تواند همیشه به ساختار دفاعی مستحکم و پیروزی‌های حداقلی تکیه کند. تیمی که مدعی جدی قهرمانی است، باید در زمان برتری نیز تهدید هجومی خود را حفظ کند و با افزایش اختلاف، فضای بازگشت را از حریف بگیرد. اگر حریف احساس کند هنوز فرصت تغییر نتیجه را دارد، فشار روانی و تاکتیکی به‌تدریج به سمت تیم پیشتاز منتقل خواهد شد؛ اتفاقی که آرسنال در برابر نیوکاسل بار دیگر آن را تجربه کرد.

آزمون مدیریت فشار

موضوع مهم‌تر، واکنش آرسنال به تغییر شرایط مسابقه است. تیم‌های بزرگ تنها با نمایش‌های درخشان شناخته نمی‌شوند؛ توانایی عبور از دقایق دشوار و حفظ آرامش در موقعیت‌های بحرانی، یکی از مهم‌ترین نشانه‌های بلوغ آنهاست.
آرسنال در این زمینه هنوز جای پیشرفت دارد. از دست رفتن تمرکز در لحظات حساس و ناتوانی در بازگرداندن کنترل مسابقه نشان می‌دهد که تیم آرتتا برای تبدیل شدن به قهرمان، باید در مدیریت فشار به ثبات بیشتری برسد. این مسأله صرفاً به مدافعان یا دروازه‌بان مربوط نیست بلکه مسئولیت آن متوجه کل ساختار تیم است.

چالش آرتتا

مصدومیت داوید رایا نیز می‌تواند نگرانی دیگری برای آرسنال باشد؛ به‌ویژه با توجه به نقش مهم او در ساختار دفاعی و بازیسازی تیم. با این حال، مسأله اصلی آرتتا فراتر از وضعیت یک بازیکن است. سرمربی اسپانیایی باید اطمینان حاصل کند که تیمش در مسابقات بزرگ و زیر فشار رقابت قهرمانی، از نظر ذهنی و تاکتیکی دچار نوسان نمی‌شود. تساوی برابر نیوکاسل به‌تنهایی رؤیای قهرمانی آرسنال را تهدید نمی‌کند، اما پیام روشنی دارد: برای رسیدن به جام، کیفیت فنی به‌تنهایی کافی نیست. توپچی‌ها باید یاد بگیرند چگونه برتری خود را حفظ کنند، فرصت‌هایشان را به امتیاز تبدیل کنند و در لحظات دشوار، کنترل بازی را از دست ندهند.

رئال مادرید در دوراهی خط حمله

بازگشت وینیسیوس و معمای امباپه - اسپی



نقد روز

فرخ حسابی
خبرنگار

رئال مادرید با پیروزی برابر سلتاویگو بار دیگر توانایی خود برای بازگشت به مسابقات دشوار را نشان داد، اما اتفاقات این مسابقه پرسشی مهم‌تر را پیش روی ژوزه مورینیو قرار داده است: چگونه می‌توان از تمام ظرفیت ستاره‌های هجومی تیم استفاده کرد، بدون آنکه تعادل تاکتیکی قربانی شود؟ بازگشت تأثیرگذار وینیسیوس جونیور، گل سرنوشت‌ساز کارلوس اسپی و حضور ثابت کیلیان امباپه، رقابتی تازه را در خط حمله رئال شکل داده است. وینیسیوس پس از ۴۲ روز دوری از مسابقات لالیگا، به دلیل محرومیت چهار جلسه‌ای ناشی از اتفاقات دیدار برابر ویارئال، دوباره فرصت حضور در ترکیب را پیدا کرد. با این حال، مورینیو در نخستین بازی پس از بازگشت او ترجیح داد یان دیومانده را در جناح چپ به میدان بفرستد و ستاره برزیلی را روی نیمکت بنشاند. تصمیمی که با توجه به بحث‌های هفته‌های اخیر درباره جایگاه وینیسیوس در تیم، اهمیت زیادی داشت.
اما ورود وینیسیوس در نیمه دوم نشان داد که او همچنان می‌تواند یکی از تعیین‌کننده‌ترین مهره‌های رئال باشد. هرچند نامش در فهرست گلزنان و پاسورهای مسابقه ثبت نشد، اما هر دو گل بازگشت رئال با نقش‌آفرینی او شکل گرفت. در گل نخست، حرکت وینیسیوس و پاس او به امباپه زمینه‌ساز ضربه نهایی جود بلینگام شد و در گل دوم نیز ارسال دقیق او با ضربه سر اسپی همراه شد؛ مهاجمی که توپ برگشتی را به گل تبدیل کرد. وینیسیوس در ۳۷ دقیقه حضورش سه موقعیت گل ایجاد کرد و نشانه‌هایی امیدوارکننده از بازگشت به فرم مطلوب بروز داد.

ماجرای اسپی

درخشش اسپی، مهاجم جوان رئال، بحث دیگری را به وجود آورد. او در فرصت محدود خود توانست گل پیروزی را به ثمر برساند و بار دیگر ارزش یک مهاجم تخصصی محوطه جریمه را نشان دهد. مورینیو نیز با تمجید از توانایی‌های او، تأکید کرد که اسپی در بازی هوایی، بازی پشت به دروازه و حضور در نقاط حساس محوطه جریمه کیفیت بالایی دارد. سرمربی پرتغالی حتی احتمال حضور ثابت او در ترکیب را رد نکرد، اما توضیح داد که سبک بازی مشارکتی رئال و نیازهای تاکتیکی تیم، استفاده از این مهاجم را در تمام مسابقات ساده نمی‌کند.
پرسش اصلی، امکان بازی همزمان اسپی و امباپه است. مورینیو در پاسخ به این موضوع با لحنی طنزآمیز گفت اگر این دو را از ابتدا در ترکیب قرار دهد، خودش باید برای متوقف کردن ضدحملات حریف وارد زمین شود! پشت این شوخی، یک ملاحظه تاکتیکی جدی وجود دارد: بازی با دو مهاجم مرکزی در سیستم ۲-۴-۴ مستلزم مشارکت هر دو در کار دفاعی و پوشش فضاهای میانی است. از نگاه مورینیو، این زوج در زمان از دست رفتن توپ می‌تواند تعادل تیم را بر هم بزند.

معمای سه ستاره

این مسأله پیش‌تر درباره امباپه و وینیسیوس نیز وجود داشت. اشغال فضاهای مشابه در جناح چپ و دشواری تفکیک نقش‌های هجومی، از چالش‌های تاکتیکی رئال در فصل جاری بوده است. مورینیو برای حل این مشکل به ساختار فشرده‌تر ۱-۳-۲-۴ روی آورده و تلاش کرده است بازیکنان هجومی را در فضاهای متفاوت به کار بگیرد.
با این حال، نیمکت‌نشینی وینیسیوس در برابر سلتا و درخشش اسپی نشان داد که هیچ‌کدام از جایگاه‌ها در خط حمله کاملاً تضمین‌شده نیست. البته مورینیو اعلام کرده وینیسیوس در دیدار سه‌شنبه برابر PSV از ابتدا بازی خواهد کرد؛ تصمیمی که نشان می‌دهد بازگشت برزیلی به ترکیب اصلی آغاز شده است. چالش مورینیو اکنون فقط انتخاب یازده بازیکن نیست، او باید راهی پیدا کند که امباپه، وینیسیوس، دیومانده و اسپی بتوانند در یک ساختار منسجم، بیشترین تأثیر را داشته باشند.

بازگشت نیکو پاز به رئال؟

درخشش نیکو پاز در کومو و افزایش محبوبیت او در فوتبال آرژانتین، بار دیگر بحث بازگشت این هافبک جوان به رئال مادرید را مطرح کرده است؛ با این حال، درهای تیم اصلی هنوز به‌طور قطعی به روی او باز نشده‌اند. به گزارش رسانه اسپانیایی آاس، مدیران رئال عملکرد پاز را به‌دقت دنبال می‌کنند، اما می‌دانند که بازگشت به مادرید لزوماً به معنای برخورداری از فرصت بازی منظم نخواهد بود. پاز در صورت بازگشت باید برای حضور در ترکیب با جود بلینگام و آردا گولر رقابت کند؛ ضمن اینکه رودریگو و براهیم دیاز نیز برای رسیدن به جایگاه ثابت تلاش می‌کنند. از سوی دیگر، این بازیکن به دنبال نقشی تأثیرگذار و دقایق بازی بیشتر است؛ موضوعی که می‌تواند تصمیم نهایی را پیچیده کند.
رئال برای فعال کردن بند بازخرید او باید ۸۰ میلیون یورو هزینه کند و تابستان ۲۰۲۷ آخرین فرصت باشگاه برای استفاده از این امکان خواهد بود. بنابراین، آینده پاز به تصمیم مدیران ورزشی و خواسته خود بازیکن بستگی دارد.